

PRIN IADUL SISTEMULUI – Achitat dupa 4 ani de chinuri, fostul judecator CCR Toni Grebla isi expune calaii: „Cand serviciile de informatii scapa controlului civil, devin din ce in ce mai abuzive... Oameni care dirijau aceste institutii au creat o retea ce a facut ca drumul de la stabilirea tintei la executie sa fie parcurs fara sovaire... Prin crearea SIIJ se evita conflictul de interese al procurorilor care isi pun sub acuzare judecatorii... SIIJ trebuie transformata in directie autonoma”

Scris de V.B.

Dezvaluiri - Cazuri Celebre

Pentru ca societatea romaneasca sa aiba minime sperante de insanatosire, este absolut obligatorie intarirea controlului civil asupra serviciilor secrete, avertizeaza **fostul judecator CCR Toni Grebla (foto)**, cel care a trebuit sa indure patru ani de chinuri in oribila mascarada judiciara pe care i-au inscenat-o **procurorii DNA Doru Tulus, Marius Vartic si Claudiu Dumitrescu**. Executat de Directia Nationala Anticoruptie pentru ca a indraznit sa declare neconstitutionale legile Big Brother cerute de catre Serviciul Roman de Informatii, Grebla a fost achitat definitiv de ICCJ in luna iunie, dupa ce fusese defilat in catuse prin fata camerelor de luat vederi ([click aici pentru a citi](#)).

Pentru ca societatea romaneasca sa aiba minime sperante de insanatosire, este absolut obligatorie intarirea controlului civil asupra serviciilor secrete, avertizeaza **fostul judecator CCR Toni Grebla (foto)**, cel care a trebuit sa indure patru ani de chinuri in oribila mascarada judiciara pe care i-au inscenat-o **procurorii DNA Doru Tulus, Marius Vartic si Claudiu Dumitrescu**. Executat de Directia Nationala Anticoruptie pentru ca a indraznit sa declare neconstitutionale legile Big Brother cerute de catre Serviciul Roman de Informatii, Grebla a fost achitat definitiv de ICCJ in luna iunie, dupa ce fusese defilat in catuse prin fata camerelor de luat vederi ([click aici pentru a citi](#)).

Intr-un interviu acordat pe 10 iulie publicatiei [Q Magazine](#), Toni Grebla a rememorat atat umilintele prin care a fost nevoit sa treaca (inclusiv din partea presei de casa a DNA, care l-a prezentat ca pe ultimul infractor), cat si atmosfera de teroare impusa de Binomul SRI-DNA asupra Curtii Constitutionale a Romaniei, atmosfera confirmata de insusi presedintele CCR de la acea vreme, Augustin Zegrean.

Totusi, actualul secretar general al Guvernului subliniaza ca achitarea obtinuta si la fond, si la apel nu ar mai fi fost atat de sigura daca presa independenta nu ar fi dezvaluit nerusinatele comise de DNA, parte a unui sistem nascut „din dorinta unor oameni din SRI, parchete si instante judecatoresti de a controla institutiile statului si societatea in ansamblul ei”.

In concluzie, Grebla a pledat pentru continuarea luptei impotriva abuzurilor si, in acest context, pentru consolidarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie, prin transformarea ei in directie autonoma – cum sunt DNA si DIICOT.

Iata cele mai importante declaratii ale lui Toni Grebla pentru Q Magazine:

„Aceasta inscenare a reprezentat pentru familia mea o adevarata drama. A trebuit sa dam dovada de incredere, intelegere si rabdare. Pentru mine, in plus, se distrugea o cariera de peste 40 de ani printr-o acuzatie si absurda si nedreapta.

Timp de patru ani am avut parte de toata paleta de abuzuri. Am fost ridicat cu mandat de aducere fara sa fi fost citat in prealabil – ceea ce era o procedura obligatorie. Nu mi-a fost adusa la cunostinta acuzatia in concret. De altfel, eu nici astazi, in detaliu, in concret, nu stiu in ce consta acuzatia. Am fost supus unor masuri de supraveghere tehnica cu incalcare a principiilor proportionalitatii si subsidiaritatii.

A fost utilizat – cum se putea altfel? – si un agent provocator, precum si un denuntator pe care nu l-am vazut in viata mea. Nu a fost respectata decizia CCR privind indepartarea din dosar a procesului verbal de transcriere a convorbirilor telefonice facut de SRI/DIPI. Am fost retinut nelegal 24h si purtat cu catusi in public, desi atunci eram in custodia statului roman, cu incalcare a principiului nevinovatiei si a dreptului la imagine. Toate acestea sunt incalcare grave ale unor prevederi din Constitutie, din legea penala si procesual penala, din Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

Din fericire, in cazul meu, solutia pe fond pronuntata de instanta judecatoreasca este buna. Nu toti au avut aceasta sansa si probabil ca daca procesul s-ar fi desfasurat mai repede si s-ar fi incheiat inainte ca in spatiul public sa apara dovezi cu privire la abuzurile savarsite de procurorii DNA si de serviciile secrete, cu care au lucrat mana in mana, deznodamantul era altul.

Chiar si asa, achitarea mea a intervenit dupa patru ani de chin, care cred ca, din punctul de vedere al consumului nervos, al umilintelor, al ostracizarii si al incertitudinilor sunt mai rai decat acelasi numar de ani petrecuti in penitenciar. De aceea pot afirma ca incheierea cosmarului a produs prea putina bucurie mie si familiei mele. Dupa asemenea incercari nu mai ai nici macar puterea sa te bucuri. Apoi, mult din ceea ce s-a irosit in acesti ani ramane definitiv pierdut. Achitarea nu compenseaza suferinta anterioara ei. (...)

In toate timpurile si in toate tarile, cand serviciile de informatii scapa controlului civil, iar in parchete inspectia judiciara este inhibata sau chiar anihilata, acestea au tendinta sa devina din ce in ce mai abuzive.

Este ceea ce s-a intamplat la noi, dupa 2013, cand a inceput sa se vada varful aisbergului unui modus

operandi, initiat, gandit si aplicat din dorinta unor oameni din SRI, parchete si instante judecatoresti de a controla institutiile statului si societatea in ansamblul ei. In acea perioada, treptat, s-a instalat frica in mai toate segmentele societatii (mediul politic, administrativ, economic, dar si in mass-media si in justitie).

Ramasese o singura institutie fundamentala fara „cartonas galben” si anume Curtea Constitutionala. „Ocazia” punerii la punct a CCR s-a gasit in procesul de examinare a constitutionalitatii celor trei legi cunoscute sub numele de Big Brother.

Concret, in cazul meu, la o saptamana dupa constatarea ca neconstitutionala a primei legi, DNA-ul a cerut si obtinut mandate de supraveghere tehnica impotriva mea. Supravegherea a constat in urmarirea mea prin GPS, interceptarea convorbirilor telefonice si a comunicatiilor, inregistrarea audio-video si fotografierea mea. Dupa ce am declarat cea de-a doua lege Big Brother neconstitutionala, s-a intetit supravegherea mea 24h din 24, pentru patru luni, inclusiv prin montarea de aparatura audio-video si de fotografiere in toate incaperile locuintei mele din Bucuresti. Aceasta supraveghere a fost invaziva in viata privata si nu a fost cu nimic justificata.

Din toate inregistrarile realizate timp de 4 luni in apartamentul meu, nu a fost depus la dosar niciun document, astfel incat este evident ca masura a fost un cras abuz si a costat statul roman sute de mii de euro inutil.

„Coincidenta” a culminat cand, in 21 ianuarie 2015, am declarat ca neconstitutionala cea de-a treia lege Big Brother. A doua zi, pe 22 ianuarie 2015, am fost ridicat cu mandat de la hotel si condus la sediul DNA, unde astepta armata de ziaristi, care, evident, stiau deja de ce sunt acuzat.

In aceeasi perioada, George Maior, director SRI, a facut numeroase declaratii publice in care a amenintat, intr-o maniera inacceptabila, judecatorii CCR. In aceasta situatie, plenul CCR a dat un comunicat, adoptat in unanimitate, in care a constatat ca retinerea mea s-a produs pe fondul amenintarilor in legatura cu indeplinirea atributiilor constitutionale prevazute in legea fundamentala. Ulterior, presedintele de atunci al CCR, Augustin Zegrean, a confirmat atat amenintarile la adresa judecatorilor Curtii, cat si starea de teama ca si ceilalti judecatori pot fi ridicati pe rand.

Da, intr-adevar avem de a face cu un anti-sistem ocult care foloseste parghiile statului de drept pentru a-si impune prioritatile impotriva statului democratic care actioneaza transparent si beneficiaza de legitimitatea populara. Autoritatea judecatoreasca, sau cel putin o parte a ei, si serviciile secrete, sau cel putin o parte a lor, si-au unit fortile pentru a paraliza actiunea statului democrat, respectiv a institutiilor acestuia reglementate de Constitutie. (...)

Cat timp judecatorii puteau fi urmariti penal de procurorii ale caror rechizitorii le judecau, acestia nu aveau cum fi independenti. Dupa cum nu puteau fi liberi sa isi desfasoare anchetele nici procurorii care nu voiau sa raspunda ordinelor politice transmise prin sefii DNA. Or, atunci cand procurorii nu sunt autonomi, iar judecatorii nu sunt independenti, justitiabilii nu au nici o garantie ca vor beneficia de un proces echitabil. Si majoritatea nici nu a beneficiat. (...)

Comportamentul deviant al unor oameni din structurile de forta, ca si abuzurile din unele institutii judiciare pot fi denumite oricum. Cert este ca au existat (oare mai exista?) oameni care dirijau aceste institutii si care au creat o retea (in care si parte din mass-media a jucat un rol foarte important) apta a face ca drumul de la stabilirea tintei pana la executie sa fie parcurs fara sovaire cu incalcarea grosolana sau ignorarea legii.

Sarcina respectarii drepturilor care contureaza un proces echitabil revine instantelor nationale. Desi, uneori, lipsa de profesionalism a multor procurori, ca si a unor judecatori, este evidenta, totusi, cauzele principale ale incalcarii dreptului la un proces echitabil este reprezentata de frica instaurata in sistem si de oportunismul cinic al multora.

Crearea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie are darul de a risipi aceasta frica si de a descuraja acest oportunism prin despartirea magistratilor care au atributia de a combate coruptia, infractionalitatea in general, de cei care au atributia de a combate abuzurile comise in lupta impotriva coruptiei, respectiv a infractionalitatii in ansamblul sau.

Se evita astfel conflictul de interese in care se pot gasi procurorii care isi pun sub acuzare propriii judecatori. Pe masura ce aceasta separare de competente si aceasta diviziune a muncii magistratilor a avansat, iar aceste conflicte de interese au disparut, sansele unui proces echitabil au crescut. Acestui progres i se datoreaza, neindoielnic, si achitarea mea, aproape de neconceput cu cativa ani in urma, cand in cazurile cu personalitati publice importante, precum eram eu ca judecator la CCR, judecatorii nu indrazneau sa contrazica pozitia procurorilor DNA, de teama sa nu ajunga ei insisi in catarea pustii acestora. (...)

Fara indoiala ca SIIJ a consolidat independenta judecatorilor. Astfel s-au marit sansele unui proces echitabil, precum si, pe termen mediu, sansele de a se reface increderea populatiei in justitie. In prezent aceasta incredere tinde spre zero, fapt care reprezinta una dintre cele mai grave amenintari la adresa statului de drept. Deciziile CEDO spun si ele acelasi fapt. (...)

Unii magistrati, si ma refer in special la procurorii DNA, s-au bucurat de o mare putere consecutiv imprejurarii ca in timp ce ei ii puteau inculpa pe colegii de la alte instante care nu le impartaseau opiniile, nimeni, in afara procurorilor aceleiasi instante, nu ii putea inculpa pe ei pentru eventualele infractiuni pe care le savarseau. Si, dupa cum se stie, corb la corb nu scoate ochii. Aparitia SIIJ le rapeste aceasta putere si ei sunt, desigur, nemultumiti.

Pe de alta parte, procurorii DNA, si unii dintre judecatorii cu care au lucrat intr-un parteneriat ilegal impotriva inculpatilor, au savarsit un numar impresionant de abuzuri odioase. Acestea sunt de acum notorii.

Cata vreme punerea lor sub urmarire si inculparea lor ramanea la mana propriilor complici, reali sau potentiali, aveau garantia impunitatii. O adevarata imunitate de facto. Aceasta imunitate dispare odata cu infiintarea SIIJ si cei vizati sunt desigur inspaimantati.

De aceea asistam la o adevarata rebeliune a reprezentantilor acestor doua categorii de magistrati la nivelul CSM. Acestia pur si simplu refuza explicit sa mai participe la sedintele CSM pe ordinea de zi a carora se afla chestiuni tinand de organizarea si functionarea SIIJ, incercand sa blocheze luarea deciziilor prin boicotarea cvorumului.

Ma intreb ce ar fi daca un judecator ar refuza sa participe la lucrarile completului de judecata din care face parte, pe motiv ca nu vrea sa se pronunte in anumite dosare repartizate lui? Sau un procuror ar refuza sa participe la sedinta de judecata in care pe rol se afla o anumita cauza? Iata cum rezistenta interesata si vinovata impotriva SIIJ creaza precedente periculoase si haos in lumea justitiei”.

[* Cititi aici integral interviul acordat revistei Q Magazine](#)

